

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2538/2024
14.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Драгане Маринковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Дуњић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе Прокупље ПС Куршумлија, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1545/23 од 16.05.2024. године, у седници одржаној 14.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1545/23 од 16.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1545/23 од 16.05.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Куршумлији П1 131/2022 од 31.01.2023. године, тако што је обавезана тужена да исплати тужиоцу на име приправности, за период од новембра 2017. године закључно са мартом 2018. године, појединачно одређене месечне новчане износе са законском затезном каматом од означених датума доспелости до коначне исплате, све као у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 112.646,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против наведене правноснажне пресуде, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 1) („Службени гласник РС“, бр. 72/11, ... 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП је прописано да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредном правном леку, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. тог члана, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Посебан пропис је Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, бр. 55/14). Према одредбама тог закона, заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 2). Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање

под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4). Функцију Државног правобранилаштва обављају Државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6). Правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца (члан 30).

Закон о адвокатури („Службени гласник РС“, бр. 31/2011 и 24/2012) не познаје појам самостални саветник као што то предвиђа Закон о правобранилаштву, већ адвокатског приправника који може да замењује адвоката, али у складу са законом. Закон који се мора узети као основни у конкретном случају је управо Закон о парничном поступку, односно раније цитирана одредба о томе да странку у поступку по ванредним правним лековима заступа адвокат. По члану 88. став 3. ЗПП пуномоћника који је адвокат може да замењује његов адвокатски приправник, осим у поступку по правним лековима.

Из изложеног следи да само адвокат може изјавити ревизију и да овлашћење за њено подношење може пренети само на другог адвоката. С обзиром на то да је у поступку по ревизији Државно правобранилаштво овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који врше функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

У конкретном случају ревизија није изјављена преко Државног правобраниоца, нити његовог заменика, већ преко вишег саветника запосленог у Државном правобранилаштву - Одељења у Нишу, па је ревизију у име тужене Републике Србије изјавило неовлашћено лице, због чега је ревизија недозвољена.

Због непостојања општих услова од којих зависи право на ревизију, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије према члану 404. ЗПП.

Из изложених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Жељко Шкорић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић